

INFORMAČNÝ LIST

Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

31. 10. 2021

Reformačná spomienka na zosnulých

Tento zvláštny nadpis je pokusom spojiť v niekoľkých slovách dva sviatky: Pamiatku reformácie a Pamiatku zosnulých. Ten prvý sviatok súvisí s dátum 31. október. Pripomína udalosť, kedy Martin Luther v roku 1517 v predvečer Sviatku všetkých svätých pribil na dvere Zámockého kostola vo Wittenbergu 95 výpovedí, ktorými napadol vtedajšiu prax predávania odpustkov za peniaze. Upozornil, že hriechy odpúšťa jedine Boh. Nerobí to za peniaze, ale zdarma pre obeť Pána Ježiša na kríži. Toto odpustenie môže získať každý, kto úprimne svoje hriechy ľutuje a verí, že Pán Ježiš Kristus je Vykupiteľ. Martin Luther chcel týmito výpoveďami upozorniť na biblické pravdy, ktoré sám spoznal. Zároveň chcel vyprovokovať diskusiu v cirkvi o tejto odpustkovej praxi. K diskusii nedošlo, výpovede sa však rýchlo rozšírili a spustili celé hnutie reformácie – obnovy cirkvi.

O dva dni nato, 2. novembra, spomíname na našich zosnulých. Prichádzame k hrobom našich blízkych, spomíname na nich, ďakujeme Pánu Bohu za všetko dobré, čo nám v našich blízkych dal. Oba tieto sviatky však navzájom súvisia. Ak si totiž človek na Pamiatku reformácie pripomenie, že Pán Ježiš je skutočne veľký Vykupiteľ sveta a kto verí v Neho, má odpustené hriechy a zaslúbený večný život v nebi, potom aj cesta k hrobom našich blízkych nie je bez nádeje. Sprevádza nás Ježišovo zaslúbenie: „Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, 26 a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“ (Ján 11, 25 – 16)

22. nedeľa po Sv. Trojici,

Pamiatka reformácie 31. 10. 2021 o 9:00

Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus.
(1. Korintským 3, 11)

Piesne

188, 274, 197, 481, A 65, 263

Liturgické texty

Žalm 46; Matúš 5, 2 – 10

Kázňový text

Izaiáš 62, 6 – 7 a 10 – 12: ⁶Na tvoje hradby, Jeruzalem, ustanovil som strážcov. Celý deň a celú noc, nikdy nesmú mlčať; vy, ktorí upozorňujete na Hospodina, nedoprajte si pokoja! ⁷Ani Jemu nedajte pokoja, kým neupevní Jeruzalem a nespraví ho chválou na zemi. ¹⁰Prejdite, prejdite bránami, urovnávajte cestu ľudu, stavajte hradskú, odstráňte kamene, vztýčte koruhvu národom. ¹¹Ajhľa, Hospodin dáva hlásať až do končín zeme: Povedzte dcére Sion: Ajhľa, prichádza tvoje spasenie, Jeho odmena je s Ním a Jeho odplata je pred Ním. ¹²Budú ich volať: Svätý ľud, Vykúpenci Hospodini, a teba budú volať Vyhľadávané, neopustené mesto.

Covid automat 25. – 31. 10. 2021

Okres Liptovský Mikuláš sa nachádza v **bordovej** farbe, teda vo fáze **2. stupeň ohrozenia**. V tabuľke uvádzame prehľad pripravovaných podujatí spolu s režimom, v ktorom budú prebiehať, a s maximálnym dovoleným počtom účastníkov.

ZÁKLAD: všetky osoby bez ohľadu na ich prípadné očkovanie, prekonanie choroby či výsledok testovania.

OTP: len osoby, ktoré sú plne očkované, testované (od odberu PCR max. 72 hodín, Ag 48 hodín), alebo ochorenie COVID-19 prekonali za ostatných 180 dní. Za očkované sa pre tento účel považujú aj deti do 12 rokov.

Platia nasledovné pravidlá:

- Prekryté horné dýchacie cesty respirátorom. Nie je povinné pre tých, ktorí majú zo zákona výnimku (napr. deti do 6 rokov).
- Dodržiavať odstup, respiračnú etiketu, nepodávať si ruky.
- Podujatí sa nesmú zúčastniť osoby, ktoré majú nariadenú karanténu alebo príznaky respiračného infekčného ochorenia.
- Platí zákaz podávania rúk.
- Dodržiavanie rozostupov 2m – neplatí pre osoby v spoločnej domácnosti.

22. ned. po Sv. Trojici, Pamiatka reformácie 31. 10.	9:00	Služby Božie OTP 50 – Ev. kostol, L. Ján
	9:00	Detská besiedka OTP 10 – Zb. miestnosť, L. Ján
Streda 3. 11.	12:20	Náboženská výchova 3.-4. ročník – ZŠ L. Ján
	13:35	Náboženská výchova 5.-6. ročník – ZŠ L. Ján
Štvrtok 4. 11.	11:30	Náboženská výchova 1.-2. ročník – ZŠ L. Ján
	12:20	Náboženská výchova 7.-9. ročník – ZŠ L. Ján
	17:00	Stredtýždňové služby Božie ZÁKLAD 25 – Ev. kostol, L. Ján
Piatok 5. 11.	13:00	Náboženská výchova MŠ – MŠ L. Ján
	17:00	Príprava konfirmandov – Ev. kostol, L. Ján
23. ned. po Sv. Trojici 7. 11.	9:00	Služby Božie OTP 50 – Ev. kostol, L. Ján
	9:00	Detská besiedka OTP 10 – Zb. miestnosť, L. Ján
	13:30	Nešporné služby Božie ZÁKLAD 6 – Kultúrny dom, Beňadiková

☞ **Upozorňujeme**, že v noci z 30. na 31. 10. sa posúva čas. O tretej hodine ráno si posunieme hodinky na druhú hodinu.

☞ V bočnej uličke v chráme sú vystavené knihy z vydavateľstva Porta libri, ktoré je možné si objednať za zvýhodnené ceny. Ak zapíšete do zoznamu, ktorý je pri knihách, o ktoré knihy máte záujem, v dohľadnom čase ich pre vás objednáme a vám doručíme. V ponuke sú tieto knihy:

Tony Reinke: 12 spôsobov, ako ťa mení mobil

Max Lucado: Boh je s vami každý deň

C. S. Lewis: Bremeno slávy

Roseanna M. White: Číslo lásky

Max Lucado: Deti kráľa

Karen Kingsbury: Dotyk anjelských krídel

David Brooks: Druhá hora

Tamera Alexander: Farby pravdy

Lee Strobel: Kauza nádej

Lee Strobel: Kauza zázraky

Amanda Dykes: Kto rozsvetuje hviezdy

Kara-Kae James: Mama, vstaň!

Tim Keller: Márnotratný prorok

Donna K. Maltese: Menej strachu, viac modlitby
Hope Lyda: Minútové modlitby pre mamy
Julie Klassen: Most na Belle Island
Elizabeth Camden: Nebezpečené dedičstvo
Laura Frantz: Neobyčajná žena
Janči Máhrik a José Calvo Aguilar: Neobyčajný influencer
Dani Pettrey: Neúprosná hĺbočina
Max Lucado: Nikdy nie si sám
Noemova archa – maľovanie vodou
Max Lucado: O nič ustarostení
Elizabeth Camden: Odvážny plán
Laura Frantz: Pani plukovníková
Vladimír Štefanič: Pustovník. Muž s leopardom
Max Lucado: Si môj
Julie Klassen: Stroskotanec v Cornwalle
Ann Voskamp: Tisíc darov
Tvorivá Biblia pre deti

☞ Pri východe z kostola si môžete tiež kúpiť čítanie na každý deň **Tesnou bránou 2022** (3,20 €), **Evanjelický posol spod Tatier**, **Evanjelický východ**, **Cirkevné listy** a ďalšie knihy

Pastiersky list zboru biskupov k Pamiatke reformácie

... aby, ospravedlnení Jeho milosťou, stali sme sa dedičmi podľa nádeje večného života. (Títovi 3, 7)

Milé sestry a milí bratia, milí spoludedičia odkazu reformácie v našej drahej Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku,

pri príležitosti vzácneho sviatku Pamiatky reformácie vás chceme srdečne pozdraviť nielen ako členov cirkvi, ale dnes zvlášť ako dedičov odkazu reformácie, ktorá priniesla zmeny vonkajších spoločenských, politických aj cirkevných pomerov. Táto vonkajšia zmena však bola podmienená zmenou zvnútra. Reformácia, obnova sa totiž vždy začína zvnútra. Aj dnes, ak túžime po obnove, zmene, reforme, musíme nájsť správne miesto počiatku všetkých zmien.

Meniť vonkajšie okolnosti totiž dokážu len vnútorne zmenení a reformovaní ľudia. Celý reformačný príbeh dr. Martina Luthera je živým svedectvom o tom, čo dokáže spôsobiť zmena vo vnútri jednotlivca. Ak chceme zmeniť svet, musíme

byť najskôr zmenení my. Ak chceme zmeniť pomery v cirkvi, obnoviť jej duchovný život v rodinách, obnoviť jej bohoslužobný život v tejto pandemickej dobe, ak túžime obnoviť nalomené vzťahy, nájsť zmysel života a vnútorný pokoj – nezabezpečí nám to vonkajšia zmena okolností, tá zmena sa musí zrodiť v našom vnútri. Tak ako je každá aktualizácia počítača podmienená reštartom starého systému, aby mohol začať fungovať lepšie a efektívnejšie, tak aj každá obnova spoločenstva cirkvi a spoločnosti je podmienená reštartom jednotlivcov. Preto je odkaz potreby reformácie vysoko aktuálny i dnes. Reformácia nám totiž zanechala vnútorné dedičstvo, ktoré nielen obohacuje život človeka, ale ho aj obnovuje v moci a sile Ducha Svätého.

Martin Luther zažil túto vnútornú zmenu, ktorú opisuje ako zážitok vo veži (Turmerlebniss). Jeho vnútra sa dotklo Svetlo, ktoré mnohé zmenilo – vzťah k sebe, blíznym a Bohu. V tomto svetle uvidel deformovaný stav vlastného života, aj deformovaný vnútorný stav vtedajšej cirkvi. Štyri lúče sa stali piliermi reformácie – jedine Písmo, jedine milosť, jedine viera a jedine vykúpenie skrze Krista. Prvý lúč mu odkryl hodnotu slova, ktoré sa stalo zrkadlom poznania duchovných, hodnotových aj medziľudských deformácií. Druhý lúč sa dotkol ľudskej samo-spravodlivosti, ktorá si zakladala na vlastnej zbožnosti a zásluhách. Tretí a štvrtý lúč odhalil tajomstvo Božej lásky, zhmotnenej v Kristovej obeti, ktorou nastala zmena časov. Ospravedlnenie je podľa Martina Luthera „Božie dielo v nás, ktoré nás premenilo

a znovuzrodzuje z Boha (Ján 1, 13) a usmrcuje starého Adama, robí z nás celkom iných ľudí, s iným srdcom, myslou, dušou a všetkými silami“.

Dnes, vystavení lúčom identického Božieho svetla, chceme vidieť osobné životy, život cirkvi aj spoločnosti v novom svetle. Čo všetko je nutné obnoviť vo vzťahu k Bohu, k sebe samým aj blížnym? Deformácií aj dnes nájdeme veľa. Ľudský egoizmus a pýcha, potreba seba-presadzovania prináša ľahostajnosť a nevšímavosť k potrebám iných. Je potrebné obnoviť vo vnútri dar pokory, ktorá nepanuje, ale slúži. Deformujúco pôsobí aj agresivita na sociálnych sieťach, nenávisť a napádanie vedeckých, či zdravotníckych autorít. Toleruje sa ohováranie a klebety, a zdá sa, že etika a rešpektovanie dobrého mena druhého zostávajú opomenuté. Množstvo deformácií prežívame aj vo vzťahoch v cirkvi, keď sa namiesto pokánia volia bulvárne spôsoby ospravedlňovania vlastných zlyhaní. Dnes sa nepredávajú odpustky, ale dobre sa predávajú pikantné a bulvárne, meno poškodzujúce polopravdy a zraňujúce lži. Vytratila sa úcta, bázeň pre Bohom, aj odpúšťajúca láska. V čase pandémie sa nám vytrácajú aj členovia bohoslužobných zhromaždení.

Problémy však nie sú dôvodom na rezignáciu. Dr. Martin Luther nerezignoval pred obrovskými problémami stredovekej cirkvi, ale pustil sa do jej obnovy. Nerezignovať, ale reformovať – to je prejav skutočnej viery. Heslo „ecclesia semper reformanda“ je preto pre nás živým odkazom dneška. Nepodľahnime dezinformáciám a hoaxom, ale držíme sa reformačného „ad fontes – späť k prameňom“. Nepodľahnime frustrácii, ale obnovujeme duchovný život. Obnova začína premenou vnútra nástrojmi Ducha Svätého, ktorými sú slovo Božie a sviatosti. Hľadáme pravdu, ale s láskou. Obnovujeme vzťahy v pravde, ale aj v láske. Obnovujeme bohoslužobný život tým, že nebudeme opúšťať vlastné zhromaždenia. Ako dedičia reformácie podieľajme sa na spoločenskej obnove múdrymi, pokornými, trpezlivými aj láskavými postojmi. A nezabudnime, svet okolo nás sa zmení len do takej miery, do akej necháme premeniť mocou Ducha svoje vnútro. Nezabudnime, že reformácia, ktorá mení vonkajšie okolnosti života, sa začína vo vnútri každého z nás.

Prajeme vám v moci Ducha Svätého prežitý reformačný čas, aby „Božie dielo v nás, ktoré nás premenilo a znovu-zrodzuje z Boha a usmrcuje starého Adama, robilo z nás celkom iných ľudí, s iným srdcom, myslou, dušou a všetkými silami“. Aby ospravedlnení Jeho milosťou stali sme sa dedičmi nielen odkazu reformácie, ale aj nádeje večného života.

S bratským pozdravom ostávajú

Peter Mihoč, biskup VD ECAV
Ivan Eľko, generálny biskup ECAV
Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

K ľudskému životu patrí aj ten fakt, že môžeme kedykoľvek a kdekoľvek zomrieť. Ani tá najlepšia lekárska starostlivosť – hoci nám môže život predĺžiť – nedokáže smrť zrušiť či premôcť. Nemá zmysel pred týmto faktom zatvárať oči. Prečo smrť existuje? Kde sa vzala? Smrť je dôsledkom odvrátenia sa človeka od Boha – Darcu života. Človek bol stvorený pre život. Smrť odporuje nášmu najhlbšiemu určeniu a našej najhlbšej túžbe – túžbe po živote. Naš odpor voči smrti je preto celkom pochopiteľný.

Nebo, peklo, raj... Čo nás čaká po smrti?

Nechcem zmiznúť bez stopy z tohto života. Som však každým dňom starší, idem smrti v ústrety. Neviem, kedy ma prekvapí, jedno však viem: určite na mňa čaká. Keď príde, budem musieť všetko opustiť, všetkého sa vzdať – mojich najbližších, priateľov, vecí, ktoré mám rád, majetku... a budem odchádzať celkom sám, nikto z ľudí mi nepomôže. A ešte je tu jedna znepokojujúca otázka: Kam pôjdem? Tvarou v tvár smrti hľadá každý nejakú pevnú oporu. Kde ju však nájsť? Ako ju získať?

Čo bude po smrti?

Podľa Biblie sú dve formy života po smrti: jednou je radosť a plnosť, druhou je zúfalstvo a beznádej. Záleží na každom jednotlivcovi, pre čo sa rozhodne.

Nebo

V živote každého človeka existujú chvíle vnútorného šťastia – prežíva harmóniu, slobodu, istotu, plnosť pokoja, radosti, lásky, cíti sa silný... To všetko je však len predtuchou, akýmsi tieňom toho, čo znamená „byť v nebi“ a žiť navždy život v plnosti Božej prítomnosti a lásky. My len tušíme niečo z tajomstva, pre ktoré sme stvorení. Je to tajomstvo novej formy života – ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca

človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú (1. Korintským 2, 9).

Peklo

Je to stav večného zúfalstva, výčítiek svedomia, nenaplnenosti, osamelosti a nenávisť. Človek sa do tejto bezvýchodiskovej situácie dostáva vtedy, keď sa uzatvára pred Bohom a hovorí Mu: „Ja Ťa nepotrebujem. Vystačím si sám.“ Odmietnutie Boha znamená zriecť sa Jeho lásky. Láska sa nedá vnucovať násilím. Láska sa stáva bezmocnou tam, kde je odmietaná.

Ježiš Kristus – istota pre večnosť

Boh však práve vo svojej láske a milosti ponúka človeku istotu pre život časný i večný. Tou istotou je Ježiš Kristus. V Ňom Boh zostúpil na našu zem, žil tu a umrel pre nás. Ježiš Kristus svojou smrťou na kríži a svojím zmŕtvychvstaním opäť otvoril človeku cestu k večnému životu v Božej prítomnosti. Svojou smrťou nás Kristus oslobodzuje od hriechu a smrti. Svojím vzkriesením nám otvára prístup k novému a plnému životu.

Ježišovo zmŕtvychvstanie je vrcholnou a ústrednou pravdou kresťanskej viery. Ježiš prišiel medzi nás, aby sme mali život, a to v hojnej miere (Ján 10, 10). Vzkriesený Kristus je teda základom a zdrojom budúceho vzkriesenia človeka.

Žiadny človek sa už nemusí báť, nikto už nie je určený na záhubu a ničotu. Každý môže tu na zemi žiť plnohodnotný život a získať radostný večný život – cesta k nim vedie prostredníctvom vzkrieseného Ježiša Krista, ktorý povedal:

„Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte

v Boha a verte vo mňa!“ (Ján 14, 1)

„Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ (Ján 11, 25)

Ten, kto si zvolí cestu viery v Krista, môže v hodine smrti vyznávať: „Čo je naša smrť, ak nie nočný spánok? Lebo ako cez spánok pomínie a prestane všetka únava a mdloba a sily ducha sa opäť vrátia, takže ráno vstaneme svieži, silní a radostní; takže v posledný deň vstaneme, akoby sme len jednu noc spali, a budeme svieži a silní.“ (Martin Luther)

Kristína Royová: V slnečnej krajine

Čítanie na pokračovanie, 14. časť

„Ani ona nezná čítať? Však vy, mladí, ste sa viac učili, ako nás kedysi učili!“

Lesina si sadol. Prehŕňal rukou svoje husté vlasy.

„Znala ona čítať, ujček,“ prehovorí smutno, takže tuším, až tie hory s ním zasmútili.

„Znala?“ vyzvedá starec. „Zabudla azda?“

„Zabudla. Ach, zabudla všetko. No, prosím vás, nepýtajte sa ma; je to pre mňa veľká žalosť.“

Uveril Juriga. Prišlo mu Lesinu ľúto. Zamiloval si ho, ani čoby mu bol synom. Už týždne spolu bývali, robili, spávali, a až dnes videl, že jeho mladý priateľ skrýva akýsi veľký zármutok v srdci.

„Vieš, synku,“ hovorí potom láskavo, „niekedy je človeku ľahšie, keď sa druhému požaluje; aj tebe by sa snáď poľahčila ťarcha, keby si ju neniesol sám.“

„Ach, ujček, pre moju ťarchu niet poľahčenia, pretože to, čo sa raz stalo, nikdy nikto viac neodčini.“

V horách stíchlo.

„Ba kde je zase ten môj chlapec?“ začne znovu Juriga po chvíľke smutného mlčania.

„Paľko?“ Lesina akoby sa zo zlého sna vytrhol. „Išiel iste do svojej slnečnej krajiny. Videl som ho; niesol Zákon, a Dunaj bežal s ním.“

„Ba ten chlapec ani na inšie nemyslí, len na to Sväté písmo; a až sa človek diviť musí, ako on tomu svojím detským rozumom rozumie!“

„Máte pravdu.“ Lesina podoprel si hlavu do dlane. „On je iste ako to pacholiatko, ktoré Syn Boží dal za príklad svojim učeníkom. On každému tomu slovíčku verí.“

„No však aj my veríme!?“

„Neveríme, ujček,“ zakrútil mladý muž hlavou. „Ináč by sme museli žiť, keby sme verili. Alebo veríte vy tomu, že sú vám vaše hriechy odpustené pre Ježiša Krista?“

„Ach, nuž,“ poškriabal sa Juriga v šedivých vlasoch, „ja tomu, synku, nerozumiem. Pán Boh je vysoko; a ja som človek hriešny, a aký hriešny, to vidím až teraz, odkedy tá Svätá kniha k nám prišla, a odkedy ten môj chlapec je taký celý vymenený. On však tomu verí.“

„Áno, ujček, on tomu verí, lebo on to má.“

„A ty, synku?“

„Ja, ujček?“ Lesina zvesil hlavu. „Ja odpustenie hriechov nemám; ony ležia na mne, ako keby mi niekto tamtú horu na prsia zvalil. Ešte kým som tu, v tých horách, je mi ľahšie; no až prídem domov, a uvidím zase, čo ten môj hriech spravil, viem, že si budem žiadať s Jóbom: „Ó by bol zahynul ten deň, v ktorom som sa mal narodiť!““

„Ach, synku, čo' kdesi takého vykonal, že sa tak trápiš? Však si takto človek poriadny; ľahko by ti páru nenašiel,“ ľútostivo vzal Juriga Lesinu za ruku.

„Čo som urobil?“ Vytrhol Lesina ruku z ruky starcovej, zakryl si oboma rukami tvár. „Ach, čo som ja urobil, ujček? Pripravil som vlastnú ženu o rozum!“

„Ba, čo hovoríš? Ako, biedny človeče?“ zľakol sa Juriga. Že Lesina hovorí pravdu, vidno mu na tvári, keď z nej spadli ruky. „Bola ti snáď nemilá? Robil si jej zle, ako muži niekedy ženám robievajú?“

„Ba, milá mi bola, drahšia ako nebo a zem,“ zastonal Lesina; „najradšej bol som ju na týchto svojich rukách bol nosil.“

„Nuž ako si ju mohol pripraviť o rozum?“

„Ja som jej neveril. Vždy sa mi len zdalo, že mi ju ktosi vezme. Dnes viem, že mi bola verná, že len o mňa stála; vtedy som tomu nemohol veriť. Nemohol som zniest, keď sa s niekým zhovárala. Verte, bolo to ako taká choroba. Keď to na mňa prišlo, ako – nech Boh chráni – keď ktosi má padúcnicu, že nič sebou nevládne, ani ja som sebou nevládol. Ľudia ma dráždili. Keby som bol Boha znal aspoň toľko, ako teraz znám, odkedy tu Sväté písmo čítame, bol by som sa k Nemu utiekal o pomoc. Takto mi hľadala mamička pomoc po všelijakých babách, a dal som sa piť.“ Lesina znovu zastonal a stíchol.

„Ach, synku, už len dopovedz, keď si začal; bude ti ľahšie,“ chlácholil smutne starec.

„Keď nám Pán Boh daroval synáčika, na čas ma to opustilo,“ začal zase Lesina. „Ale potom nemohlo ma ani to pekné dieťa potešiť. Žena ho mala veľmi rada, a ja som mu tej lásky nedoprial. Keď druhým deti mreli, prial som si, aby radšej aj ono umrelo, aby sa vždy s ním netešila. Ach, ja to ani vám, ani nikomu na svete nemôžem povedať, ako mne bolo. Vedel som, že diabol, ako lev revúci, obchádza a hľadá, koho by zožral; ale neutekal som od neho a od toho pokušenia, až ma celkom dostal do svojej moci.“

Keď sme nedávno čítali, ako Ježiš Kristus toho posadnutého uzdravil, poznal som, že aj pri mne musela to byť taká posadnutosť, čo ma zvädzala a zvedla.

Nemôžem už povedať, ako to bolo, len toľko, že som raz celý týždeň pil. A taký opitý ukradol som žene dieťa a zanesol ho, sám Pán Boh zná, kam. Viem, že mňa našli ďaleko v cudzích horách, v bezvedomí a samého. Dieťa už pri mne nebolo.

Ležal som potom dva týždne bez pamäti, v cudzej chalupe. Hovorili, že som mal horúčku. Keď som po troch týždňoch s biedou prišiel domov, a žena – celá bez seba – dieťa odo mňa pýtala, nevedel som ani, že som ho vzal, ani kam som ho dal.

Ó, ako sme ho my oba potom hľadali, to sa nedá povedať! Všetko darmo! Žena aj mamička mysleli, že som ho musel zmárniť. Ja neviem, ani keby ma na mieste zabili. Báli sa však, aby som sa preto nedostal do väzenia, a tak len oznámili, že sa dieťa stratilo. Nuž, a že som ja doma nebol, ľudia tomu verili; znali nás ako statočných a poriadnych. Že sa niekedy opijem, vedeli; ale kto si to u nás všíma?

No žene tej žalosti bolo mnoho; keď sme dieťa nenašli, pošla z rozumu. Ach, je to žalosť, vidieť ju takú mladú, ešte peknú, ako po dome chodí. Niekedy všetko porobí, akoby mala zdravý rozum; a naraz sa len okrúti do plachty a ide hľadať svoje dieťa. Neraz nám ju už dobrí ľudia doviedli celú skrehnutú. Každý ľutuje mňa, že mám s ňou ťažký život, no nikto nezná, kto jej to zapríčinil.

Neraz, keď sa v noci zobudím a vidím ju, ako chodí po izbe, prikrýva prázdnu kolísku, myslím, že hneď musím bežať k súdu a tam rozpovedať, že som si dieťa zahubil, aj ženu. Viac razy ma len mamička uprosila, aby som nešiel; že keď ma zavrú, čo si potom počnú úbohé, biedne osoby; moje dieťa že mi to už nevzkriesi a ženu neuzdraví.

No tam ide Liška; radšej už ani nehovorme o tom, s akým ste to človekom bývali už týždeň ako otec so synom! Môžete ma veru len vyhnať.“

„Ba, synku, čo hovoríš; ako by som ťa vyhnal, takého nešťastného človeka?“ utrel si starec slzy. „No či ozaj nevieš, kam si to dieťa podel, alebo ako si ho zmárnil?“

„Kam som ho podel, neviem; ale že som ho týmito mojimi rukami nezmárnil, to viem,“ zotieral si Lesina studený pot z čela.

„Nešťastný človeče, prečo si ho bral so sebou?! Čo si s ním chcel?“

„Ja neviem. Však som vám povedal, bol som opitý. Na to sa dobre pamätám, že keď sme už boli v horách, dal som mu kus chleba, keď plakalo. Ešte ho vidím, ako sedelo pri mne také pekné, bielučké a jedlo; slzičky mu ešte tiekli po líčkach, no už sa na mňa usmievalo. Potom sa mi hlava zakrútila, musel som si ľahnúť. Ďalej neznám nič. Keď ho tak nikde niet, iné si nemôžem myslieť, len že ho nejaký divý kanec roztrhal.

No, tam ide Liška, nehovorme už o tom; radšej aby ma tu ani nenašiel. Lebo keď sa nemôžem na súde udať, každému to rozprávať nesmiem,“ vzchopil sa Lesina a než Liška prišiel, zmizol on už v húšti.

Pokračovanie nabudúce

*Pamiatka reformácie
a
225. výročie posvätenia chrámu*

*Služby Božie
z Banskej Štiavnice – RTVS 2
31. 10. 2021 – 10:30 hod.*

Piesne ES: 186, 337, 288, 259, 263, A 67

Káže: Ján Hroboň, biskup ZD

Liturgijú: Daniel Gdovin, ev. a. v. farár CZ Banská Štiavnica

Ján Čáby, ev. a. v. farár CZ Ostrá Lúka

Organ: Róbert Zacharovský

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Starojánska ulica 127/43, 032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/5263 328

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

Mobil: 0918 828 334

Facebook: www.facebook.com/ecavliptovskyjan

Email: lipt.jan@ecav.sk

Youtube kanál: CZ Liptovský Ján

Podcastový kanál: Služby Božie | Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján
vo vašich podcastových aplikáciách

Bankové spojenie: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 BIC: SUBASKBX

Pravidelný príspevok: VS 1 **Cirkevný príspevok:** VS 2 **Milodary, ofery:** VS 3